

Podpisali so novi videmski sporazum

Sporazum med Italijo in Jugoslavijo o ureditvi osebnega, kopenskega in pomorskega prometa je znan kot Videmski sporazum, ker je bil podpisan prav v tem fur-lanskem mestu pred dvajsetimi leti, to je 3. oktobra 1962. Takoj po podpisu tega sporazuma se je začelo živahno in vzgledno sodelovanje ob meji na raznih področjih, zlasti pa je bilo v tistem obdobju zelo veliko prehodov obmejnega prebivalstva, ki je iz enega ali drugega vzroka prehajalo čez mejo: za nakupe v obmejnem pasu ali zaradi turistične ponudbe ali tudi iz enostavnega razloga, ker je meja razdelila zemljišča in je določen del le teh ostal na eni ali drugi strani meje: kmetovalcem je bila dana možnost, da so lahko prešli mejo po takoimenovanih neposrednih prehodih; teh je danes čez sto. Velik pomen sporazuma pa je bil v tem, da so se začele razvijati raznovrstne oblike sodelovanja, zlasti pa se je začelo novo obdobje dobrososedskih odnosov in stikov na ravni republike, raznih občin, športnih in kulturnih organizacij ter vsakodnevnega prehoda in stikov med prebivalstvom. V tem vzdušju je prišlo kasneje do podpisa Osimskih sporazumov, ki so jasna potrditev vzglednega sodelovanja med obema državama.

Po dvajsetih letih so nastali tudi drugačni pogoji in nove situacije, zato je bilo potrebno Videmski sporazum posodobiti in nekatera določila spremeniti. Bila je imenovana posebna mešana komisija, ki je na štirih plenarnih zasedanjih razpravljala o potrebi sprememb tega besedila in vnesla nekatere izboljšave v Videmski sporazum. Ta je bil bistveno razširjen in predstavlja novosti in olajšave za obmejno prebivalstvo. Tako je na primer danes vključenih v ta pas osem občin na jugoslovanski strani, na italijanski pa 55; olajšav sporazuma bo po novem besedilu deležno 300 tisoč jugoslovanskih in 700 tisoč italijanskih državljanov. Naj med drugim omenimo tudi to, da je zajeto v ta sporazum celotno italijansko ozemlje, kjer živijo Slovenci, kar ima še poseben politični pomen. Sporazum vsebuje še druge olajšave, bodisi kar se tiče carinskih določil kot tudi večje prožnosti pri izdajanju prepustnic. Odpirajo pa se večje mož-

dalje na 2. strani ■

PRESENETLJIVA Spadolinijeva napaka

Kot znano, je ministrski predsednik Giovanni Spadolini po poklicu univerzitetni profesor zgodovine. Tem bolj čudno je, kako je moral zagrešiti tako »zgodovinsko« napako, da je dovolil zunanjemu ministru Colombu, da je v imenu italijanske vlade odrekel vzajemnost Evropski gospodarski skupnosti za sedemdnevno podaljšanje gospodarskih sankcij proti Argentini, v podporo zavezniški Veliki Britaniji v njenem spopadu z Argentino za Falklandske otoke. To si generali v Buenos Airesu razlagajo kot dokaz, da je Italija v tem sporu na strani Argentine, in zato so zaplapolale italijanske zastave z vseh oken v argentinski prestolnici. V Veliki Britaniji, ki sicer zadeve ne drammatizira, pa pišejo nekateri listi o »špagetarjih«, ki »izdajajo v ritmu valčka po italijansko«. Resnici na ljubo je treba dodati, da je Italija pristala na blokiranje prodaje orožja Argentini.

Spadolini je opravičil dejstvo, da je Italija pustila na cedilu Veliko Britanijo v njenem spopadu z Argentino s tem, da bi sicer padla njegova vlada, ker je socialistična stranka, brez katere ni mogoča pestrankarska vladna koalicija, proti sankcijam proti Argentini. Proti sankcijam se je izjavila tudi Krščanska demokracija in sploh velika večina — 80 odstotkov — vseh političnih sil, zastopanih v italijanskem parlamentu; v tem so se znašli skupaj socialisti, krščanski demokrati, komunisti in misovci. Proti sta se postavili sa-

mo liberalna in socialnodemokratska stranka. Republikanska stranka ministrskega predsednika Spadolinija je v bistvu stala na njuni strani, vendar pa ni hotela otežiti oziroma spraviti v nevarnost Spadolinijeve vlade, zato se je uklonila večini. Poslanska zbornica ni sprejela obveznih sklepov za vlado, predstavniki vseh strank so samo izrazili njihova stališča, a Spadolini je smatral za potrebno, da se temu mnenju ukloni in pristane na odklonitev gospodarskih sankcij proti Argentini.

Velika večina italijanskega parlamenta je utemeljila tako svoje stališče z interesi Italije. Argentina je po važnosti peti italijanski partner v zunanji trgovini. In polovica Argentinec je italijanskega pokolenja, morda celo že več kot polovica. Vsekakor med novimi priseljenci v Argentino Italijani prevladujejo nad Španci, ki povrh niti niso etnično oziroma jezikovno enotni, saj so med njimi poleg Kastilijancev številni Katalonci, Baski in Galicijci, ki tudi govorijo poseben jezik. Kot rečeno, so razobesili z oken v Buenos Airesu zdaj italijanske zastave. Toda nekateri najbolj odgovorni italijanski politiki, časnikarji in tudi del javnosti se sprašujejo, ali se bo Italiji splačala taka izdaja na račun Velike Britanije in Evropske skupnosti in menijo, da ne. Med njimi je glavni urednik dnevnika »La repubblica«, Eugenio Scalfari, ki je označil tako italijansko mednarodno politiko »la strategia dei magliari«, strategijo kramarjev.

Lahko celo usoden precedens

Že zdaj je kazala Evropska skupnost mnogo razpok, v njej neprestano prihaja do sporov zaradi različnih gospodarskih interesov posameznih večjih držav, enkrat Francije, drugič Italije, tretjič Nemčije, četrtič Velike Britanije. Toda vsaj nazven se je kazala Evropska skupnost doslej enotna in spore so skoro vedno odpravljali s kompromisi. Zdaj pa se je Italija izneverila skupnosti tudi v odnosu do nekega zunanjega problema. Zato se lahko reče, da je to usoden precedens, ki bo pospešil razkroj Evropske skupnosti, njen razpad ali vsaj proces vedno hujše neukinkovitosti. V našem listu smo že večkrat nakazali, kako se Italija, ki se v besedah toliko zavzema za Evropsko skupnost, v dejanjih že leta vedno bolj trga iz nje, s tem, da se ne drži njenih osnovnih načel glede skupne gospodarske politike, npr.

glede svobodnega prometa ljudi (v Italiji so močno otežena potovanja v tujino zaradi zapore deviz) itd. Zdaj pa se je celo znašla v čudni družbi južnoameriških skrajno desničarskih diktatur, kot je npr. ravno argentinska junta, in levičarskih diktatur, kot je Kuba. Zato pomeni ta »valčkov obrat« Italije tudi izdajo nad vzajemnostjo demokratičnega sveta. Ni slučaj, da je eden izmed poveljnikov, ki so vodili argentinske vdornike na britansko otočje pred južnoameriško obalo, kapitan Artiz, ki je poveljeval oddelku na Južni Georgiji, obtožen od mednarodnih ustanov za zaščito človeških pravic, kot je npr. Amnesty International in nekatere ustanove Združenih narodov, hudodelstev nečloveškosti. Med drugim ga dolžijo »izginotja« dveh britanskih nun in mučenja

dalje na 2. strani ■

RADIO TRST A

■ NEDELJA, 23. maja, ob: 8.00 Poročila; 8.30 Kmetijska oddaja; 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu; 10.30 Nediški zvon; 11.00 Mladinski oder: Otroci umetnosti: »Antonin Dvorka«; 11.30 Nabožna glasba; 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji; 12.30 Glasba po željah; 13.00 Poročila; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Kratka poročila; 14.40 Šport in glasba ter prenosi z naših kulturnih prireditev; 19.00 Poročila.

■ PONEDELJEK, 24. maja, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 9.30 Alternativna kozmetika; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 11.30 Beležka; 13.00 Poročila; 13.20 Beseda in pesem; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Otroci pojo; 14.30 Roman v nadaljevanjih: Lev Nikolajevič Tolstoj: »Ana Karenina«; 15.00 Glasbeni ping pong; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Mi in glasba; 18.00 Računalnik v službi človeka; 19.00 Poročila.

■ TOREK, 25. maja, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 9.30 Ali ste že prebrali? 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 11.30 Izbrani listi; 12.00 Kulturno pismo — Beležka; 13.00 Poročila; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Otroški kotichek: »Najlepše bajke za najmlajše«; 14.30 Pesmi brez besed; 14.55 Naš jezik; 16.00 Pripoved partizanskega časnikarja! 16.35 Evergreeni; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Tekmovanje pevskih zborov Slovenije »Naša pesem 1982« v Mariboru; 18.00 Zcra Tavčar: »Tja in nazaj«, radijska igra; 19.00 Poročila.

■ SREDA, 26. maja, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Slovensko planinstvo na Tržaškem od začetkov do danes; 9.30 Alternativna kozmetika; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 11.30 Literarni listi; 12.00 Pod Matajurjan, posebnosti in omika Nadiških dolin — Beležka; 13.00 Poročila; 13.20 Deželni zbori na letošnji reviji »Primorska poje«; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Otroški kotichek: »Pojte, pojte, drobne ptice«; 14.30 Roman v nadaljevanjih: Jaroslav Hašek: »Dobri vojak Švejk v prvi svetovni vojni«; 15.00 Ameriški gledališki musical; 16.35 Motivi z malega zaslonca; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Mi in glasba; — Mladi izvajalci: pianistka Ksenija Brass — Skladbe slovenskih avtorjev; 18.00 Pesniki so čudenje sveta; 18.40 Iz beležnice Viljema Černa; 19.00 Poročila.

■ ČETRTEK, 27. maja, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 9.30 Pravica do pokojnine in socialnega varstva; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 11.30 Izbrani listi; 12.00 Od Milj do Devina — Beležka; 13.00 Poročila; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Mladi pred mikrofonom; 14.55 Naš jezik; 16.00 Domači obrazi; 16.35 Južnoameriški motivi; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Orkester Akademije za glasbo iz Ljubljane pod vodstvom Antona Nanuta; 18.00 Četrtekova srečanja; 18.30 Sodobne slovenske novele; 19.00 Poročila.

■ PETEK, 28. maja, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Tri slovenske sestre: 130 let Družbe sv. Mohorja; 9.30 Stišno pohištvo; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 11.30 Literarni listi; 12.00 Na goriškem valu — Beležka; 13.00 Poročila; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Otroški kotichek: »Kako — zakaj — odkod?«; 14.30 Roman v nadaljevanjih: Jaroslav Hašek: »Dobri vojak Švejk v prvi svetovni vojni«; 15.00 Odrtna kulisa. Film in filmska glasba; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Letošnja revija »Primorska poje«; 18.00 Kulturni dogodki; 19.00 Poročila.

■ SOBOTA, 29. maja, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Videti, vedeti, vaiti — mali leksikon etlesne kulture in prostega časa; 9.30 Onkraj zvezd, literarni fragmenti v prozi, ki jih zлага Miran Košuta; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 11.30 Izbrani listi; 12.00 Danes in jutri. Oddaja o Reziji — Beležka; 13.00 Poročila; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Mladi pisci; 14.55 Naš jezik; 15.30 Dijaška tribuna; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Letošnja revija »Primorska poje«; 18.00 Janko Kernik: »Berite novice«. Radijska priredba: Josip Tavčar; 18.45 Vera in naš čas; 19.00 Poročila.

Presenetljiva Spadolinijeva napaka

■ nadaljevanje s 1. strani

pripornikov ter zahtevajo njegovo zaslišanje.

Ministrski predsednik Spadolini je napravil slabo uslugo Italiji, da je pristal na sicer neobvezen pritisk parlamenta, in jo tako uvrstil na stran nasilnikov. Kot zgodovinar bi moral vedeti, kaj to pomeni. Da je to dajanje potuhte ne le argentinski diktaturi v tem konkretnem primeru, ampak tudi spodbujanje vseh potencialnih in bodočih agresij. Če bi tokrat argentinski junti uspelo, da bi ostala nekaznovana za svojo zasedbo Falklandskih otokov, bi bil to jasen signal za vse tiste, ki imajo v načrtih druge invazije. Na vrsto bi prišla oba otoka, ki ju hoče Argentina v Magellanovem prelivu. Sprožena bi bila vojna s Čilom. Gvatemala bi planila po Belizu in drugi po drugih ozemljih, po katerih hlepijo.

Če se ne spleča braniti mednarodne zakonitosti, varnosti in nedotakljivosti ozemelj v enem primeru in celo, ko gre za britansko ozemlje, se ne spleča braniti mednarodne zakonitosti in varnosti niti v nobenem drugem primeru, posebno ne, ko bo šlo za varnost in nedotakljivost majhnih držav. Kdo se bo z orožjem potegnil zanje? Kdo jih bo branil? Vsak majhen narod bi moral odslej naprej trepetati za svojo usodo spričo močnejših sosedov. Vsak bi vedel, da je le vprašanje časa — in volje kakega njegovega močnejšega sosedu — kdaj bo prišel na vrsto. To bi se razširilo iz Južne Amerike takoj na ves svet. Gedafi bi si pomel roke in zapovedal svojim enotam prodiranje v srednjo Afriko. Južna Afrika bi si za stalno pripojila Namibijo. Kdo ji bo to branil? Abesinija bi lahko zasedla Somalijsko. Indija Nepal. Sovjetska zveza Poljsko ali Finsko. Turčija cel Ciper. Itd.

Na svetu bi prevladal popoln oportunitizem. Prav bi imel vedno tisti, ki je močnejši, bolje oborožen in bolj nasilen. Demokracije bi se že zaradi tega, ker dopuščajo opozicijo, ki je pogosto drugačnega mnenja kot vlada, znašle v takem svetu »enotnih« diktatur, ki jim ni treba računati z opozicijo, v težavah in potisnjene v kot. Ali pa bi bilo samo vprašanje let —

v najboljšem primeru — kdaj bi izbruhnila tretja svetovna vojna, ki bi bila morda atomska.

Zato je dal profesor zgodovine in ministrski predsednik Giovanni Spadolini s to svojo odločitvijo svetu kaj klavrno lekčijo. Moral bi se je sramovati in se je nedvomno tudi bo, ker pravijo, da je v bistvu vendarle poštenjak. Toda tudi profesorji zgodovine niso varni pred skušnjavo, da se postavijo v kaki odločilni uri proti toku zgodovine.

—o—

Tiskovna konferenca na sedežu SSK

Na sedežu Slovenske skupnosti v Trstu, ul. Machiavelli 22, bo v soboto, 22. maja, ob 11. uri senator ing. Sergio Fontanari (PPTT - Tridentinsko tirolska ljudska stranka) iz Tridenta priredil tiskovno konferenco.

Kot znano, je tridentinski parlamentarni član mešane skupine v senatu in je bil izvoljen kot neodvisen na listi Südtiroler Volkspartei. Meseca novembra 1980 je v

V ponedeljek, 24. maja, bo v Društvo slovenskih izobražencev v Trstu predaval prof. Andrej Capuder o aktualnosti Teillarda de Chardina. Začetek ob 20.30.

Pred rednim sestankom društva pa bo ob 20. uri v Peterlinovi dvorani otvoritev osebne razstave naivca Klavdija Klariča, ki bo prikazal svoje najnovejše slike na steklu.

senatu predložil zakonski osnutek SSK za globalno zaščito slovenske manjšine v Italiji.

Senator Fontanari je tudi član senatne komisije za ustavna vprašanja, kjer se je že začela razprava o tem problemu.

Podpisali so novi videmski sporazum

■ nadaljevanje s 1. strani

nosti na področju raznih kulturnih in športnih izmenjav ter gospodarskega sodelovanja. Novelirani sporazum je bil podpisan v soboto, 15. maja, v palači Belgrado v Vidmu; podpisala sta ga veleposlanik Casilli d'Aragona za Italijo, Tone Poljšak pa za Jugoslavijo. Slovesnosti so se udeležili visoki predstavniki obeh držav; poleg omenjenih predsednikov mešane komisije so bili prisotni podtajnik v zunanjem ministrstvu Mario Fioret, deželni odbornik Sergio Coloni, predsednik videmske pokrajine Giancarlo Englaro; jugoslovansko stran pa so zastopali podpredsednik IS Slovenije Dušan Šinigoj, predsednik komi-

teja za mednarodne odnose Jernej Jan, goslovanski gen. konzul v Trstu Cigoj, goslovanski konzul v Trstu Stefan Cigoj. Po podpisu sporazuma, ki bo veljaven, ko ga bosta vladi ratificirali, sta podtajnik Mario Fioret in podpredsednik Dušan Šinigoj podčrtala politični pomen in tehnične značilnosti novega besedila Videmskega sporazuma. Govornika sta poudarila, kako se medsebojni odnosi dobro razvijajo in krepijo ter da obe državi dosledno izpolnjujeta določila Osimskih sporazumov, ki se uresničujejo z izgradnjo novih obmejnih objektov in v vedno večji želji po iskanju še boljših oblik sodelovanja na vseh področjih.

Pisma uredništvu:

Spoštovano uredništvo!

Z zadovoljstvom sem prejel štev. 1363 Vašega tednika, v katerem ste objavili moje pismo; z zadovoljstvom predvsem zato, ker vidim v tem dobro voljo za izmenjavanje mnenj in sporazumevanja. Tudi z Vašim pripisom se v glavnem strinjam, vendar Vaši sodbi o delu slovenskih založb ne morem docela pritrjevati. (Čeprav zaradi grenkih izkušenj z njimi niti sam ne morem biti zadovoljen.) Takole pišete: »Zadovoljni pa bomo šele takrat, kadar bodo izdajale ... tudi dobre romane in povesti.« V resnici so namreč v zadnjih letih vendarle izdale nekaj dobrih romanov, med njimi naj omenim le Kavčičevo »Pustoto«, Jančarjevega »Galjota« in Hofmanovo »Noč do jutra«. Prva dva romana sta celo »zgodovinska«, torej niti ne drži docela trditev, da nihče ne piše zgodovinskih romanov; le da nista zgodovinska v stereotipnem pomenu, marveč sta projekciji sodobnega sveta na platno srednjega veka, tako da se človek ob njih mimgrede sprašuje, zakaj je taka projekcija potrebna. Pa tudi »pravi« zgodovinski romani še izhajajo: Miheličeve »Cesta dveh cesarjev«, Malenškove »Vigenci«, Kovačeva »Najbogatejši Kranjec«, če omenim le nekatera iz zadnjega časa. Res pa je, da razmere bolj spodbujajo k tiskanju potrošne in pogrošne plaže, za kar pa niso krivi pisatelji.

V pripisu je omenjena tudi lepa želja, naj bi založbe razpisale nagrade za nove romane. Resnica je pa ta, da se založbe novih rokopisov otepajo, pa še to kaže izkušnja, da večidel novega in dobrega nastaja mimo razpisov in sploh mimo institucionalnosti, prej v sporu z njo. O tem, kaj je lažje pisati, romane ali kratko prozo, bi pa najbolje vedeli kaj povedati pisatelji sami. Resda Cervantesovi, Tolstojevi ali Stendhalovi romani podajajo celovitejšo podobo časa in bolj mnogostranski pogled v človeško naravo kot kratka proza tistega časa, vendar dvomim, da bi Čehov lažje pisal kot Tolstoj ali da je Kosmač lažje pisal kot Kranjec, pa da Danilo Lokar lažje piše kratko prozo kot Anton Ingolič svoje romane.

Lep pozdrav!

Cvetko Zagorski
Ljubljana**Poravnajte naročnino!****PROSTOR MLADIH****SKAVTSKO JURJEVANJE**

V nedeljo, 16. maja, je bilo na travniku pri Ferlugih vsakoletno skavtsko jurjevanje, med katerim skavti in skavtinje sprejemajo v svoje vrste nove člane. Na slavlju je bilo prisotnih približno 160 članov in članic, ki spadajo v srednjo skupino, se pravi k izvidnikom in vodnicam. Prestopilo je skoraj 50 članov, ki so bili prej volčiči in veverice.

Zbrali so se že zjutraj na travniku, na katerem so openski skavti in skavtinje, ki so prespali noč pod šotori, že pripravili oltar in majhen jambor. Po maši so bile na vrsti obljube in obnove skavtskih obljub. Po kosilu pa je bila na vrsti orientacijska igra, pri kateri so sodelovali vsi prisotni. Zmagala je združena skupina, ki so jo se-

Program SSk za pokrajino

Slovenska skupnost iz Trsta je pred dnevi priredila tiskovno konferenco, na kateri je predstavila kandidate na pokrajinskih volitvah ter na občinskih volitvah v tržaški občini in kandidate za rajonske sosvete. Nosilec liste za pokrajino prof. Zorko Harej in nosilec liste za tržaško občino prof. Aleš Lokar sta obrazložila volilne programe. Danes objavljamo volilni program Slovenske skupnosti za tržaško pokrajino:

VPRAŠANJA SLOVENSKE JEZIKOVNE SKUPNOSTI

Tržaška pokrajina mora uveljaviti pravico do enakopravnosti slovenskega jezika na vseh ravneh, s tiskanjem dvojezičnih plakatov, pošiljanjem dvojezičnih pisem, uvrščanjem slovenskega govornika na prireditvah, ki jih organizira. Postaviti mora dvojezične napise in smerokaze na vseh pokrajinskih cestah. V smeri uveljavljanja slovenskega jezika se nam zdi važna raba slovenščine v pokrajinskem svetu. Pokrajinska uprava mora vztrajati s prizivi na deželno upravo osdišče in najti primerna sredstva in načine, da pride do priznanja te pravice. Zdaj, ko se je začel postopek za uresničenje globalne zaščite v Italiji, mora zastaviti svoj vpliv, da Slovenci v Italiji dosežejo čimprej dobro zaščito svojih življenjskih pravic in interesov. V ta namen mora sprejeti primerne pobude skupno z drugimi krajevnimi upravami, predvsem s tržaško občino ter z goriško in videmsko pokrajino. Nadaljevati tudi mora s tiskanjem prispevkov in posegov mednarodne manjšinske konference, ki je bila v Trstu julija 1974. leta.

SOLSTVO

Pokrajina je pristojna za pomožno osebje in poslopja trgovskega in tehničnega zavoda Žiga Zois in znanstvenega liceja F. Prešeren. Predvsem v zvezi s prvim zavodom je treba poudariti pomanjkanje stalnega osebja, kar ovira redno delovanje šole. Pokrajina mora čimprej raz-

pisati natečaje, da zavoda dobita zadostno in stalno osebje. Zavodoma manjkajo tudi športni objekti, predvsem primerna telovadnica. Sedanja je premajhna, prezasedena in zaradi tega nehigijenska. Pokrajina mora tudi doseči, da občina in dežela spreminita regulacijski načrt za kompenzorij bivše psihiatrične bolnice in urediti prostore poslopja »B« za oddelek za geometre, ki je dodeljen trgovskemu tehničnemu zavodu Žiga Zois.

KULTURA

V okviru promocijskih delavnosti naj pokrajina izdaja poljudne publikacije, da informira italijansko javnost o zgodovinski in kulturni prisotnosti Slovencev v naši deželi. Organizira naj tudi predavanja in tečaje o gospodarstvu, kmetijstvu, o preteklih in sedanjih kulturnih pojavih, ki zanimajo tukajšnje mešano prebivalstvo. Ker je pokrajina dobila pooblastilo, da sprejema prošnje in deli podpore kulturnim društvom in krožkom, mora skrbeti, da tudi slovenska društva dobijo zadostne podpore, da bodo mogla uspešno upravljati svoje kulturno poslanstvo.

GOSPODARSTVO

Pokrajinska uprava mora budno slediti gospodarstvu v naših krajih. Pogledi in ugotovitve konference o tržaškem gospodarstvu iz leta 1977 morajo biti podlaga za nadaljnje delo, a je treba tudi paziti na hitre spremembe v tržaškem gospodarstvu. Pokrajina mora tudi posredovati, ko gre za reševanje pomembnih vprašanj v zvezi z zapiranjem tovarn in trgovskih obratov, s čimer so združeni odpusti številnih delavcev. Posebno pozornost pa je treba posvetiti vinogradništvu in vrtnarstvu, ki zalagata tržaški trg s svežimi pridelki in predstavljata dobršen del tržaškega gospodarstva, ter cvetličarstvu, ki predstavlja po mnenju strokovnjakov dobro gospodarsko perspektivo za Trst.

JAVNA DELA

Preureditev kompenzorija pri Sv. Ivanu po psihiatrični reformi mora upoštevati tudi potrebe in želje slovenskih ustanov in organizacij. Pokrajina mora upoštevati potrebe domačega prebivalstva v krajih, kjer ima neprimičnine, ki ne služijo več prvotnemu namenu, kakor so nekatere vojašnice. Kar zadeva ceste, mora pokrajinska uprava poskrbeti za redno vzdrževanje in sodobno ureditev cest, ki so v njeni pristojnosti.

KRAŠKI MUZEJ IN BOTANIČNI VRT CARSIANA

Kraški muzej je treba ovrednotiti s prirejanjem v njegovih prostorih slikarskih in kiparskih razstav z motivi, ki odražajo življenje, zgodovino in običaje prebivalcev tržaškega Krasa, ter s seminarji in predavanji o vprašanih krajevnega in širšega pomena. Dvorišče je primerno za prirejanje dramskih del in koncertov. Ovrednotiti je treba tudi botanični vrt Carsiana s postavitvijo smerokazov, da bodo ljudje lahko našli ta vrt, z namestitvijo še ene osebe, da bo vrt na razpolago ljudem spomladi in poleti, s postavitvijo primerne montažne zgradbe za študijske namene.

Poimenovanje osnovne šole v Barkovljah

Ko se je v soboto po Tržaškem razširila vest, da je ogenj poškodoval šolsko poslopje v Barkovljah, smo bili v dvomu, če bodo Barkovljani vseeno naslednjega dne slovesno poimenovali svojo osnovno šolo po Franu Saleškem Finžgarju. Niso se ustrašili nesreče in v nedeljo popoldne se je slovesnost začela ob veliki prisotnosti občinstva v šoli, kjer so otroci v narodnih nošah odkrili kip duhovnika, pisatelja in vsestranskega kulturnega delavca Frana Saleškega Finžgarja, delo kiparja Klavdija Palčiča. Kip je blagoslovil domači župnik Lojze Zupančič, ki je spregovoril nekaj priložnostnih besed. Po tem kratkem obredu so otroci in prisotni ob igranju domače godbe na pihala v sprevedu odkorakali na dvorišče Prosvetnega doma, kjer se je nadaljevala slovesnost.

Slavnostna govornica Elda Veljak Dolores je v svojem govoru razvila nekaj misli o vlogi slovenske šole, ljubezni do materinega jezika in zvestobe narodu. Učenka Vesna Jagodic je prebrala utemeljitev poimenovanja.

Namestnica ravnateljca Strnada, Ornela Jurkič Nacinova je v svojem nagovoru tudi opozorila na nalogo šole oz. na navezanost naših ljudi na to ustanovo. V svojem govoru, ki ga je ponovila tudi v italijščini.

Sledil je bogat in pester kulturni program, pri katerem so sodelovali otroci slovenskega otroškega vrtca, ki so zapeli in deklamirali nekaj otroških pesmic, folklorna skupina barkovljanskih otrok, ki so ob spremljavi Štefana Bembija, pod vodstvom Adriane Margon zaplesali venček ljudskih plesov. S kratkimi skeči iz barkovljanskega življenja v preteklosti sta nastopila Klara Vodopivec in Pavel Ugrin. Slovesnost so zaključili pevski zbori. Prvi je nastopil obnovljeni mešani zbor, ki je pod vodstvom Sandre Pertot zapel tri tržaške ljudske: »Skrinja orehova«, »Piščalka«, »Kamb'ro« in še Premrlovo »Zdravico«. Zadnji pa so nastopili šolarji, ki so prej prikazali nekaj prizorčkov, pod vodstvom učiteljice Vere Pertot Poljšak pa so še zapeli nekaj pesmi in zaključili prireditev.

Pripravljalni odbor je tudi poskrbel, da je izšla obsežna brošura, ki jo je uredila prof. Elvi Miklavec Slokar. Brošura je s svojimi zgodovinskimi in narodopisnimi podatki pomemben doprinos k spoznavanju naše preteklosti. Še posebno zanimivi so poleg opisov kulturnega in prosvetnega delovanja v Barkovljah življenjepisi številnih Barkovljanov, ki so s svojim delom in življenjem veliko naredili za naš narod na tem koncu slovenskega narodnega ozemlja.

Občni zbor SDD

Preteklo sredo, 12. t.m., je Slovensko dobrodelno društvo v Trstu na rednem občnem zboru podalo obračun o svojem delu v letu 1981.

Kot je razvidno iz poročil, ki sta jih podala tajnik dr. Boris Sancin in blagajnik prof. Stanislav Bratina je društvo v tem obdobju dobilo od javnih oblasti skupno 7.249.500 lir podpor, za dobrodelne namene pa je v istem času izdalo 11.511.082 lir. Iz svojih sredstev, ki izvirajo iz dohodkov nepremičnin, kapitala in prispevkov članov ter podpornikov je torej dodalo v ta namen 4.262.1982 lir.

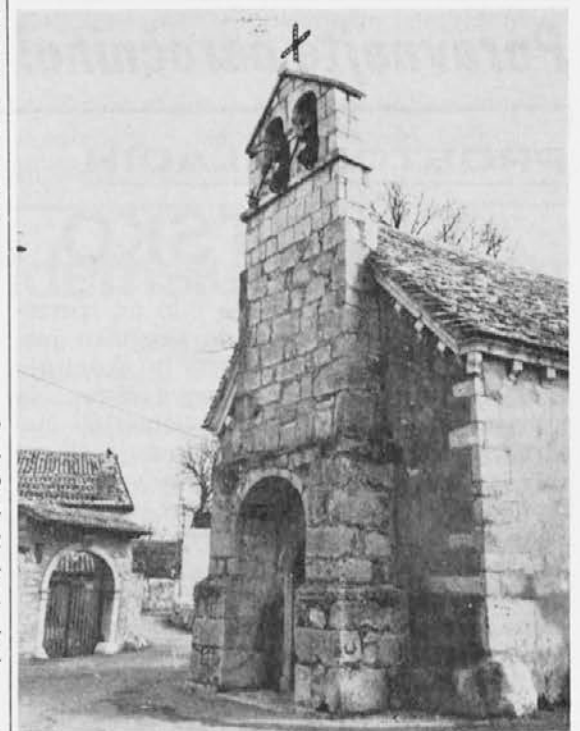
Največji napor in strošek je pri tem predstavljala počitniška kolonija v Devinu, katere se je udeležilo 50 učencev slovenskih osnovnih šol iz tržaške in goriške pokrajine. Zanj je društvo izdalo 6.996.061 lir, medtem ko je v ta namen prejelo od dežele 6.250.000. Obdarovanju socialno potrebnih učencev slovenskih osnovnih šol na Tržaškem je bilo namenjenih 995.645 lir, za mesečne osebne podpore dijakom slovenskih zavodov pa je bilo uporabljenih 2.030.000. Na izrecno željo podpornikov je društvo v znak solidarnosti prispevalo 500.000 lir za potresence v Južni Italiji.

Predsednik dr. Stanislav Pavlica se je zahvalil oblastem in še posebno vsem prijateljem, ki so s svojimi prispevki omogočili društvu takšno delovanje.

Upravni odbor je zaradi organizacijskih vzrokov in s tem povezane odgovornosti, čeprav s težkim srcem, sklenil, da letos ne priredi počitniške kolonije. Bo pa zato posvetil toliko večjo skrb podpiranju slovenske mladine in tudi starejših socialno ogroženih oseb. V ta namen je že vzpostavilo stike s slovenskimi socialnimi asistentkami in jih bo še razširilo.

Cim bo društvo dobilo pripadajoči del zapuščine, ki mu jo je namenil pokojni Mihael Flajban, bo ustanovilo in razpisalo štipendije, ki bodo nosile njegovo ime. S tem bo učinkovito podprlo usposabljanje in uveljavljanje pripadnikov novih slovenskih rodov v naši deželi.

Po poročilu nadzornega odbora, ki ga je podal dr. Karel Gantar, je občni zbor soglasno odobrilo delo in načrte upravnega odbora, ki je bil lani izvoljen za tri leta.

Cerkvica sv. Roka v Križu

(foto M. Magajna)

Pevci na reviji »Naša pomlad«

V nedeljo popoldne je na letošnji sedmi reviji »Naša pomlad«, ki jo je v Trstu priredila Zveza slovenskih kulturnih društev, nastopilo 9 otroških in mladinskih pevskih zborov.

V glavnem so bili šolski zbori. Tako smo lahko poslušali petje otrok z osnovne šole »Fran Milčinski« s Katinare, ki ga vodi Novela Kralj, zbor osnovne šole »Pinko Tomažič« iz Trebč, ki ga vodi Vilma Padovan, otroški zbor osnovne šole Bevk z Opčin, ki ga vodi Branislav Lupinc in združeni osnovnošolski zbor šol »Ivan Trinko« in »Mara Samsa«, ki ga vodi Frida Valetič. Poleg teh so pod vodstvom Vihre Kodrič peli še osnovnošolci iz Žavelj in s Korošcev. Nastopili so še otroški zbori društev »Slovenec« iz Boršta in Zabrežca, zbor vodi Boža Hrvatič, Otroški zbor Kulturnega društva s Proseka in Kontovela, ki ga vodi Erika Brišček, in še otroški in Mladinski zbor Glasbene matice. Prvega vodi Tanja

Kuret, drugega pa Stojan Kuret, ki je s svojim zborom tudi zaključil nedeljsko prireditev.

V imenu prirediteljev je pevce in vse prisotne pozdravila Lidija Rupel, ki je v svojem govoru poudarila dejstvo, da ima petje pomembno vzgojno nalogo, saj navaja mlade člane zborov k skupnemu življenju in delu. Obenem približuje šolo širši javnosti, okolju v katerem deluje.

Vsi pevci, njihovi pevovodje in instrumentalni spremljevalci zaslužijo pohvalo za delo, ki ga opravljajo za pevsko, glasbeno in obče kulturno rast naših otrok. Podobne prireditve, kot je bila nedeljska, pa kažejo, da je veliko zanimanja za petje in glasbeno udejstvovanje sploh. Mladi pevci pa so nam tudi jamstvo za obstoj odraslih pevskih sestojev. Tudi zato je dolžnost vseh pedagogov, ki učijo otroške pevske zборе, da še naprej s tolikšno potrpežljivostjo in vztrajnostjo vadijo s svojimi malčki.

Seminar o naši bližnji preteklosti

Po srečanju mladih kandidatov SSK v četrtek, 20. maja, bomo imeli v soboto, 22. maja, za širšo publiko mladih strokovno poglobljen seminar o naši bližnji preteklosti. Začetek ob 17. uri na sedežu SSK, ul. Machiavelli 22, Trst.

Ob 30-letnici drugih volitev na Tržaškem po drugi svetovni vojni bomo preučili razmere, v katerih je prišlo do odločitve za samostojni politični nastop. Gre tudi za obdobje sporov v marksističnih vrstah, težke krize Kominforma, boj za meje, za ohranitev Svobodnega tržaškega

ozemlja, za slovenske pravice, za sožitje med Slovenci in Italijani in tudi med samimi pripadniki slovenske narodnostne skupnosti. Če naj se iz zgodovine kaj naučimo, bo tudi strokovna obravnava tega obdobja pripomogla k razumevanju poznejših dogodkov in tudi današnjih pojavov.

Preдавala bosta Nadja Maganja in Aleš Breclj, ki sta oba doktorirala z raziskavo o tem obdobju.

Mladinska sekcija Slovenske skupnosti v Trstu

VESTI Z VRHA

V večjih občinah, ki imajo nad pet tisoč prebivalcev in kjer je v veljavi proporcionalni volilni sistem, se delovanje občinskih uprav oblikuje tudi v takojmenovanih rajonskih konzultah; v teh so izvoljeni ali imenovani prebivalci določene območja, ki so nekaki krajevni predstavniki prebivalstva in posredujejo ob-

Ob 15-letnici delovanja priredi zbor »M. Filej« celovečerni koncert v soboto, 22. t.m., ob 21. uri v Katoliškem domu v Gorici. S tem nastopom se bo zbor spomnil 20-letnice smrti prof. Mirka Fileja.

činski upravi razne težave in probleme svojega rajona. V manjših občinah, kjer je v veljavi večinski sistem, pa te konzulte ne more biti voljene. Tak primer občine je tudi Sovodnje.

V sovodenjski občini je pet vasi, to je Sovodnje središče, potem pa še Vrh, Gabrje, Rupa in Peč. Vse te vasi imajo svoja prosvetna in športna društva, cerkve s svojimi zvoniki, pa šolska poslopja, trgovine in gostilne. Zaradi lokacije posameznega kraja in tudi tako razčlenjenih naseelij je jasno, da mora občina organizirati vaške posvete, da se upravitelji lahko na mestu samem prepričajo o raznih težavah in problemih, o nujnosti določenih del in posegov, ki jih ponavadi občani iznesejo na podobnih sestankih. Že prejšnja občinska uprava je uvedla to prakso, tako tudi sedanja organizira vaške posvete v raznih krajih občine. Prvi krog teh posvetovanj se je zaključil lani aprila; prvi letos pa je bil na Vrhu v sredo, 5. maja. Prisoten je bil župan Vid Primožič, posvet pa je vodil odbornik, domačin Dominik Juren. Obravnavani so bili splošni problemi in taki, ki so slični tudi drugim krajem; poleg teh so prisotni občani razpravljali o potrebi razširitve ovinka pri domačem pokopali-

šču in asfaltiranja oz. ureditve ceste, ki od glavne ceste v vasi gre proti zaselku, ki mu po domače pravijo Brišče. Poleg zemljišča, ki je namenjeno kulturnemu središču, kjer bo zgrajen tudi kulturni dom in kjer se danes vršijo športne tekme, je zrasel pravi zaselek novih hiš. Krajanje so nazakali tudi problem električne priključitve pri teh novozgrajenih hišah. Izrazili so željo, da bi občinska uprava posredovala pri ustanovi ENEL, da bi tu odpravili enega od odsekov električne napeljave, saj je nesmiselno, da morajo zainteresirani zaradi majhne razdalje plačevati večje pristojbine.

Pod okriljem občinske uprave se je na Vrhu ustanovilo društvo prostovoljnih gasilcev. Pripravljalni sestanek, ki sta mu prisostvovala tudi dva predstavnika gozdne uprave, je bil 25. aprila. Ustanovni zbor tega društva pa je bil v petek, 14. maja, in se ga je udeležil tudi sovodenjski

župan Primožič, ki je v imenu občinske uprave pohvalil to pobudo ter osvetlil pristojnosti oz. obveznosti občine, ki preko Dežele društvu lahko nudi svojo pomoč. Ob zaključku je bil sestavljen delovni odbor in so bile razdeljene posamezne funkcije. Sklenili so, da bodo najprej morali poskrbeti za opremo in primerne prostore; zatem pa bodo začeli z vajami pri gašenju požarov s hitrimi in nenadnimi pozivi ter zbiranjem na najavljenem kraju.

In še ena novica; v petek, 7. maja, je bil na Vrhu v osnovni šoli sestanek, ki ga je pripravil medrazredni svet staršev, da bi razpravljali o predlogih za poimenovanje šole na Vrhu. Razne šole na Goriškem so že bile poimenovane, nekatere bodo v kratkem, za druge so že izbrana imena in je v teku postopek za poimenovanje. Zato je lepo in prav, da so se tudi Vrhovci domenili, da svojo šolo poimenujejo po kakšni pomembni osebnosti. Skoraj soglasno so se odločili za ime dr. Antona Gregorčiča. Navzoči so tudi izvolili pripravljalni odbor, ki bo imel nalogo, da izpelje akcijo za poimenovanje domače osnovne šole.

ŠPORT

»Olympia Terpin« prestopila v višjo ligo

Moška D - liga

Nuova Pallavolo - Ts — Olympia Terpin 3:0 (15:2, 15:13, 15:3).

Olympia: Špacapan, Cotič Marko in Stefan, Dornik, Černic, Terpin, Kuštrin.

V soboto 8. t.m. je Olympia - Terpin doživela poraz s strani nepremagljive Nuova Pallavolo Trieste. Vseeno so Goričani obdržali 2. mesto na lestvici, medtem ko je na tretjem ekipa Juventina - Belca iz Štandreža.

Moška D - liga

Olympia - Terpin — Juventina - Belca 3:0 (16:14, 15:13, 15:10).

Olympia - Terpin: Špacapan, Cotič Marko in Stefan, Terpin Damjan in Simon, Dornik, Kuštrin, Černic.

Juventina - Belca: Orel, Plesničar, Černic, Mervic, Mučič, Faganel, Juren.

V soboto, 15. t.m., je goriška Olympia v zadnjem kolu premagala štandreško Juventino - Belca in tako dokončno ohranila 2. mesto na lestvici, kar ji omogoča prestop v višjo ligo. Tekma je bila zelo razgibana, saj je cilj obeh moštev bila C-2 liga. Ravno zato je bilo prisotno tudi izjemno število navijačev (nekaj manj kot 400), ki so burno bodrili svoje varovance.

Na igrišču je bilo stalno opaziti premoč Olympie - Terpin, saj je slednja bila venomer v vodstvu. Po drugi strani ji je bila Juventina - Belca stalno za petami, a Olympijeveci se niso dali in so z zelo učinkovitimi akcijami, z večjo izkušnostjo in z boljšim pregledom čez igro zasluženo zmagali.

Moška I. divizija

V. B. Cormons — Olympia 2:3 (10:15, 15:8, 15:11, 10:15, 15:17).

Olympia: Devetak, Sirk, Košič Andrej in Beni, Špacapan Simon in Ivo, Cotič Igor in Robert. Kljub odsotnosti nekaterih igralcev so Goričani premagali Krmince, ki so sicer bili trd oreh za Olympio. Pri slednji je opaziti občutnoboljšanje igre in večjo preciznost kot na prejšnjih tekmah.

Moška I. divizija

Olympia — Capriva 3:0 (15:8, 15:6, 15:11).

Olympia: Cotič, Špacapan Ivo in Simon, Košič, Terpin, Devetak, Batistič, Sirk.

Kljub naporom Koprivenci niso mogli do živega Goričanom, čeprav so ti igrali pod svojimi zmožnostmi.

Zenska I. divizija

Olympia — Tradicart 3:0 (15:8, 15:11, 15:9).

Olympia: Perše, Primožič, Bertolini Klara in Marija, Testa, Olivo, Klanjšček, Mažgon, Vrtovec, Šuligoj.

Dekleta goriške Olympie so brez težav odpravila gradiščansko Tradicart. Odločilni so bili učinkoviti napadi, pri katerih se je izkazala zlasti Peršetova, sicer pa je treba pohvaliti celotno ekipo.

Zenska I. divizija

Mossa — Olympia 1:3 (3:15, 6:15, 16:14, 7:15).

Olympia: Bertolini Klara in Marija, Mažgon, Olivo, Primožič, Šuligoj, Testa, Vrtovec, Burnik.

V ločniški telovadnici so goriška dekleta, čeprav v ckrnjeni postavi, odigrala po mnenju mnogih svojo letošnja najlepšo tekmo.

G. R.

—o—

SLOVENSKO STALNO GLEDALIŠČE V TRSTU
GOSTOVANJE NARODNEGA POZORIŠTA
IZ SARAJEVA

Duško Andžič

OMER PAŠA LATAS
(Jedilište)

V KULTURNEM DOMU V TRSTU
V soboto, 22. maja, ob 20.30 IZVEN ABONMAJA

—o—

V nedeljo, 23. maja, ob 16. uri ABONMA RED
G (popoldan na dan praznika).

Federico Garcia Lorca
KRVAVA SVATBA

Občni zbor športnega združenja »Soča«

V četrtek, 22. aprila, je športno združenje »Soča« imelo svoj prvi redni občni zbor v prostorih gostilne Ožbot v Rupih. To združenje, ki zbira mladino vseh vasi sovodenjskega območja, je imelo svoj ustanovni občni zbor lansko leto 3. aprila v gostilni Devetak na Vrhu. Udeleženci letošnjega občnega zbora, ki sta ga pozdravila tudi predstavnika Olympie dr. Karlo Brešan in Športnega združenja Jamlje Mario Soban, so pregledali enoletno delovanje, zlasti še dejavnost ženske odbojarske ekipe. Po mnenju udeležencev se bo aktivnost tega moštva še lepše razvijala, ko bo dograjena občinska telovadnica v Sovodnjah. Sedaj namreč dekleta trenirajo v občinski telovadnici v Štandrežu, ob primernem vremenu pa na igrišču pri Kulturnem domu v Sovodnjah.

IZ KULTURNEGA ŽIVLJENJA

Majsko »Ognjišče«

Tudi majska številka Ognjišča se začneja s pismom dekleta kot vsak mesec, vendar pa obravnava majsko pismo namesto problemov osebnega verovanja ali verskih dvomov, o čemer navadno govorijo taka pisma, vprašanje verskih tečajev za mlade v Stični, v frančiškanskem samostanu v Nazarjah in v Domu lazaristov na Mienskem gradu pri Novi Gorici, pa tudi še v nekaterih drugih krajih. To so takoimenovana središča za duhovno preno. Oče urednik je izkoristil to prilžnost, da priporoča mladini taka srečanja za duhovno prenovitev.

Mesečnik objavlja tudi pogovor s koroško pesnico Milko Hartman, ki je povedala marsikaj iz svojega življenja in iz koroških razmer. Rubrika »Veroučne strani« je posvečena Cerkvu kot Kristusovi ustanovi in obravnava vprašanje odnosov med katoliško in pravoslavno Cerkvijo.

Kot vedno je privlačna rubrika »Kako sva se spoznala«. Posebno pa bo najbrž pritegnil v tej številki mlade bralce in bralke pogovor z voditelji in voditeljicami tržaških in goriških sloven-

Zveza cerkvenih pevskih zborov priredi v nedeljo, 23. t.m., ob 16.30 v cerkvi v ul. sv. Anastazija v Trstu KONCERT MARIJINIH PESMI Nastopilo bo sedem mešanih in ženskih zborov.

skih skavtov in skavtinj Marjanom Jevnikarjem, Maurom Lebanom, Aleksandro Košič, Ivico Švab ni Marijanom Markežičem. V pogovoru so uredniku Francu Boletu povedali marsikaj o tukajšnji skavtski organizaciji, pa tudi o skavtizmu na splošno.

Glede na nameravano papeževu potovanje v Veliko Britanijo prinaša mesečnik v prilogi obširen članek o katoliški Cerkvu v Angliji, pa tudi o tamkajšnji anglikanski Cerkvu. Temu so posvečene tudi štiri strani barvnih fotografij in drugih slik.

Ganljiva je urednikova reportaža z obiska pri invalidnem Cirilu Jelinciču v Tolminu, ki je po-

stal še v materinem telesu žrtev vojne oziroma nacističnega terorja. Nadaljuje se rubrika »Tvoje ime«, z razlago krstnih imen. Ta številka tudi predstavlja bralcem ameriško temnopolto pevko Diano Ross in temnopoltega tekača Edwina Mosesa, prav tako iz Združenih držav. Nadaljuje se povest Zore Piščanc »Na obalah morja«.

Aktualna in zanimiva je rubrika »Pisma«. Tu di v tej številki najdemo nekaj nezahtevnega leposlovja in sicer dve črtici in tri pesmi. Škoda, da uredništvo ne posveti več skrbi vzgoji mladih pisateljev, ki bi lahko kvalitetno dvignili raven mesečnika tudi v tem pogledu. Čeprav tudi sedanjí prispevki niso slabi, vendar so samo prilžnostni in umetniško nezahtevni. Zadnja platnica in ena stran teksta sta posvečeni v besedi in sliki božji poti Marijino Celje nad Kanalom.

Nova številka revije »Le livre slovène«

Izšla je prva, letošnja, dvojna številka revije »Le livre slovène« (Slovenska knjiga), ki predstavlja sodobno slovensko književnost tujini. Ta številka je vsa napisana v angleščini in vsebuje krajše odlomke iz proznih del in pesmi, katerih avtorji so Andrej Hieng, Branko Hofman, Jože Javoršek, Vladimir Kavčič, Danilo Lokar, Dane Zajc, Mira Mihelič, Miloš Mikeln, Marjan Rožanc, Jože Snój, Leopold Suhodolčan, Andrej Inkret, poleg tega pa še kratke vsebine najnovejših knjig Andreja Hienga, Branka Hofmana, Dragija Jančarja, Marka Kravosa, Miloša Mikeln, Saša Vuge, Vitomila Zupana, Bena Zupančiča, Marjana Rožanca in Miška Kranjca. Pogrešamo — da omenimo samo enega — Alojza Rebulu, katerega zadnji roman »Zeleno zatišje« gotovo zasluži, da bi bil predstavljen tujini.

Objavljen je tudi dolg intervju, ki ga je posnela Manca Košir s pisateljem Filipom Kalanom in v katerem pripoveduje ta svoje izkušnje kot pisatelj, med drugim v obdobju takoimenovanega socialnega realizma. Izraža pa tudi svoje poglede na današnje stanje kulture in kulturnega, zlasti literarnega delovanja v

Sloveniji, in meni, da se je že veliko govorilo o tem, kaj se bo storilo za razmah kulturnega življenja, a v resnici se je po njegovem malo storilo.

Kot nekak tujek je občutiti v reviji esej Louisa Adamiča »The eagle and the roots« (Orel in korenina), ki je sicer zelo dobro napisan, a izzveni kot politična propaganda.

Andrej Hieng je zastopan s skoraj šest strani dolgim odlomkom iz svojega zadnjega romana iz južnoameriškega okolja. Žal je tekst slabo korigiran. Zanimivo je, da je v izbor tekstov, ki so bili prestavljeni v angleščino in predstavljeni tuji javnosti, prišel tudi skoro osem strani obsegajoči odlomek iz romana Branka Hofmana »Noč do jutra«, v katerem opisuje, kot znano, menda svoje ali tudi koga drugega izkušnje iz ječ in z Golega otoka. V tem odlomku, prevedenem v angleščino, prikazuje svoje občutje in svojo grozo v ječnem bunkerju, pogreznjenem v popolno temo.

Odlomek Jožeta Javorška je vzeti iz njegove knjige »Nevarna razmerja«. Treba je naglasiti, da so tudi drugi odlomki zanimivi in bodo v dobri luči predstavili v tujini

Ob grobu idealista

STANKO ŽERJAL

Upokojeni župnik Stanko Žerjal nam je iz Gorice poslal prispevek, ki ga radi objavljamo. Zaradi pomanjkanja prostora bomo njegov prispevek natisnili v dveh nadaljevanjih.

(Ured.)

Kdorkoli izmed Primorcev je dokončal srednješolske ali tudi akademske študije po letu 1928 v takratni Sloveniji, je obstal pred nemajhno skušnjavo, da bi ostal kar v emigraciji. Takrat je bilo v Julijski krajini že dovršeno kulturno opustošenje, politično zatiranje se je stopnjevalo, v Italiji se je začela gospodarska kriza bolj kot drugod, slovenski in hrvaški državni nameščenci so bili že premeščeni v notranjost, izobraženci v zasebnih in cerkvenih službah so postali že kar notorično tarča fašističnega šikaniranja. Strah pred tako sužnostjo in pred mizerijo v ožji domovini Primorski, nezadostno znanje italijanščine za nadaljevanje študijev v Italiji ali za službo v njej, po drugi strani pa dovolj bratska gostoljubnost pod jugoslovansko streho v po-

polni kulturni in precej tudi v politični svobodi so bila takrat dejstva, ki so v precejšnji meri in pri mnogih mladih študentih odločilno odtehtavala domotožje in ločitev od doma, staršev, sorodnikov, prijateljev. Kdor se je navzlic vsemu po nadvladi fašizma in zlasti po letu 1928 vrnil po maturi ali diplomu v Italijo nadaljevat akademsko študije ali iskat zaposlitve, je to storil v večini primerov iz idealizma — bodisi da je stopil v bogoslovje bodisi v civilne poklice.

Eden takih je bil rajni duhovnik Lojze Rozman, ki smo ga pokopali v začetku maja. Ob njegovi smrti sem zaželel povedati ali celo objaviti zanimiv drobec iz njegovega življenja kot prispevek za zgodovino pisje. Nežni nekrolog v Novem listu me je prehitel, toda v njem je netočna netočnost, ki mi še posebej silí pero v roke.

Novi list pravi, da je Rozman imel »težave« pri vstopu v blagoslovje zaradi študija na šentviški gimnaziji in da je bil sprejet »po priporočilu tržaškega škofa Fogarja...« Ni šlo za težave v zvezi s šentviško gimnazijo in ne za priporočila. Resnična zgodba presega biografski okvir in

ima zgodovinsko pomembnost. Zato me srbi, da jo popišem.

Ze leta 1929 so na goriški prefekturi godrnjali nad tem, da je bil v goriško Veliko semenišče sprejet g. Anton Pilat, ker je imel za seboj jugoslovansko gimnazijo. Naslednje leto 1930 pa se je zgodilo tole:

Dva abiturienta z jugoslovansko maturo — Rozman iz šentviške škofijske in državno priznane gimnazije in nekdo drug s papirji ljubljanske državne klasične gimnazije — sta se prijavila v goriško teološko učilišče, ki so ga imenovali Centralno veliko semenišče. Po prejemu informacij od pristojnih župnikov sta bila oba od nadškofa Sedeja sprejeta. Sledila so le še pogajanja s predstojniki o višini vzdrževalnine. Letna kvota je bila tri tisoč lir, toda šestino je prispevala v »odrešenih deželah« po avstroogrški tradiciji civilna oblast. Če kdo ni mogel plačati ostalih dvatisočpetsto lir, se je že kako uredilo. Tekle so še počitnice. Malce pred začetkom šolskega leta pa sta oba kandidata prejela sporočilo nadškofa Sedeja, da ne smeta vstopiti, ker je goriški prefekt dr. Dompieri protestiral in prepovedal nadškofu sploh sprejemati med duhovniške kandidate absolvente jugoslovanskih srednjih šol, češ da je minilo že dvanajst let od okupacije in deset let od aneksije, in da naj si torej nadškof išče kandidatov iz italijanskih srednjih šol. Pisec teh vrstic je na lastne oči videl prefektovo pismo na

Zelo uspel izlet v Soško dolino in Benečijo

Sekcija Slovenske skupnosti za občino Devin Nabrežina je priredila v nedeljo, 16. t.m., avtobusni izlet v Soško dolino in Benečijo. Za izlet so se prijaviли ljudje iz vseh vasi nabrežinske občine, od Prečnika do Stivana.

Po novem mejnem prehodu v Vrtojbi smo se peljali skozi Novo Gorico in Tolmin do Libušnjega, kjer smo obiskali grob Simona Gregorčiča. Pesnik je pokopan na malem pokopališču na gričku, do katerega lahko prideš peš. Pot smo nadaljevali do Vrsnega, kjer je Gregorčičeva rojstna hiša. Ta je od leta 1966 spremenjena v muzej. Hišo nam je razkazala pesnikova pranečakinja, ki nam je tudi na kratko orisala Gregorčičevo življenjsko pot. Obrazložila je tudi, da je njihova hiša ena najstarejših v vasi, Gregorčičev rod pa sega še v 13. stoletje. Izletniki so tu imeli priložnost za nakup zadnje izdaje Gregorčičevih pesmi, na voljo pa so jim bile tudi značke s pesnikovo podobo. Po krajšem postanku v Kobariču nas je pot peljala skozi mejni prehod pri Robiču v Beneško Slovenijo, in sicer v kočjo pod

imel Trinko pri obujanju narodne zavesti teh ljudi in prebrala odlomek o njegovem življenju, ki ga je napisal Marjan Breclj. Omenila je tudi vlogo, ki jo med Benečani opravlja Trinkov kolektor, katerega po smrti prof. Bednarika ureja duhovnik Joško Kragelj. G. Rudi Zidarič pa je na grobu prebral eno izmed Trinkovih pesmi, ki jo je pred leti objavil Primorski dnevnik.

Na poti proti domu smo se še ustavili v značilni osmici, kjer so nekateri poskrbeli tudi za smeh in dobro voljo, tako da je čas prijetno minil.

Izlet, ki ga je sekcija Slovenske skupnosti priredila to pomlad, je vsestransko uspel, čemur je pripomoglo tudi zelo lepo vreme, da ne omenjamo požrtvovalnosti prirediteljev.

A.

Izdajatelj: Zadruga z o. z. »Novi list« ■ Reg. na sodišču v Trstu dne 20.4.1954, št. 157 ■ Odgovorni urednik: Drago Legiša ■ Tiska tiskarna Graphart Trst - ulica Rossetti 14 - tel. 772151

Program SSk za pokrajino

■ nadaljevanje s 3. strani

KMETIJSTVO

Pokrajina mora nadaljevati z uresničevanjem sklepov in ugotovitev konference o kmetijstvu na Tržaškem, ki je bila v Trstu spomladi 1980. Kratkoročni program vsebuje naslednje točke:

1. analizo vin, ki jo opravljajo priznani strokovnjaki in na podlagi te usmerjajo vinogradnike, da dobijo čim boljši pridelek;
2. analizo terena, da kmetje lahko zvedo, katere sorte trt so najbolj primerne za določeno sestavo terena in kakšna gnojila so najbolj koristna;
3. strokovno pomoč kmetom od trgatve grozdja skozi vse faze pri izdelavi vina.

V skladu s sklepi konference o kmetijstvu na Tržaškem je treba izdelati splošen načrt za razvoj kmetijstva v tržaški pokrajini. V tem razvojnem načrtu je treba posebno pozornost posvetiti področju od morja do kraške planote v dolžini

od Barkovelj do Sv. Križa, ki je posebno ugodno za cvetličarstvo in bi lahko zaposlilo mnogo naših ljudi ter bilo v ponos Trstu. Skrbeti je tudi treba, da se ohranijo in uspevajo kmetijsko gospodarske združne oblike, kakor so cvetličarska in vrtnarska zadruga na Proseku, Zadruga kraška mlekarja na Repentabru in Zadruga kraški hlev v Praprotnu kot žarišča kmetijske dejavnosti na teh tleh in pobudniki kmetijskega napredka. Glavni problem pa je, kako izboljšati pogoje za življenje in delo na kmetijah, da bi se mlajši rod v večji meri posvečal kmetijstvu, kajti brez njega ni bodočnosti za naše kmetijstvo.

EKOLOGIJA

V smeri pravičnega ravnotežja med človekom in okoljem je treba sporazumno s krajevnimi upravami in drugimi dejavniki določiti področja za razna razvedrila, da se tako prepreči vdiranje in kvarjenje kmetijskih površin. Izdelati je tudi treba študijo o smernicah za boljšo izrabo gozdnih površin v tržaški pokrajini, ki je tudi važno gospodarsko področje.

Dne 20. maja je poteklo leto dni od smrti naše drage in nepozabljene
EME COLJE - TOMAŽIČ
Ganjeni se je spominjajo svojci.
Trst, 20.5.1982

Matajurjem, kjer smo imeli kosilo. Nekaj izletnikov se je tudi povzpelo na vrh Matajurja. Od tu smo lahko spet videli Vrsno in ostale gorske vasice.

Iz kočje smo proti večeru odpotovali proti Trzinu, kraju, kjer je pokopan veliki narodni buditelj beneških Slovencev Ivan Trinko. Na pokopališču smo se poklonili njegovemu spominu; gospa Nadja Malalan je orisala vlogo, ki jo je

četrtinki pole in v uradni obliki najnižjega razreda, kakršnega bi nobena dostojna oblast ne upala poslati cerkvenemu hierarhu, še manj takemu škofu, ki je imel še po italijanski sedmici priznan tudi civilno knežji naslov. Prefektura je vsako leto prejemale imenski seznam novih kandidatov za teologijo prav zaradi državnega prispevka. Malo pozneje sem zvedel, da je prefektura tudi zagrozila, da bi ukinita državni prispevek sploh za vse bogoslovce in za profesorje, če bi si bil nadškof drznil ne ubogati.

Tako sta ostala kandidata z jugoslovansko maturo na cedilu. Za g. Rozmana se njegov župnik ni pomišljal: »Pa poskusimo v Trstu!« Rozmanov rojstni kraj Šmihel je kot vsa Postojščina spadal v upravo goriškega nadškofa.

Tržaški škof Fogar je bil kajpak vesel vsakega kandidata teologije, ker je imel še večje pomanjkanje duhovnikov kot goriški nadškof. Imel pa je tudi vidno več moči in možnosti kot Sedej tvegati zamero pri civilnih oblasteh. Spretno je izrazil tudi okolnost, da je novi prijavitelj državljani tržaške province, ki je zajemala vso Postojščino, in da tako lahko obide prepoved goriškega prefekta. Rozmana je torej (če se ne motim, z majhno zamudo) vtaknil v isto goriško semenišče, ki je bilo pravzaprav interdiecezansko — za Gorico, Trst in Poreč in seveda za vse štiri narodnosti skupaj. Rozmanov »socius malo-

rum« (vrstnik v nesreči) je poskusil srečo v vidmanskem Velikem semenišču in začetni pomisleki ter ugovori — ali morda izgovori — didaktične narave so bili kmalu premagani po posredovanju mons. Trinka. Toda sredi pogajanj z Vidmom in med čakanjem rešitve je tudi ta mladenič odkril pot v Trst do škofa Fogarja. Fogar je dobesedno vzdihnil: »Prav rad bi Te (ali Vas?) sprejel, toda kako, ko imam v goriški bogoslovni dve proti volji goriške prefekture: Pilata v II. letniku, Rozmana v prvem. Poskusimo kje drugje, morda v Rimu... Le silno drag je študij tam doli... Škofija nima denarja za podpore...« Preden se je ta »drugje« mogel uresničiti, je bil v Gorici zamenjan prefekt, šolsko leto pa je že teklo in škof Fogar se je drzno odločil, da še tega novega kandidata vtakne zaenkrat kar v goriški »alumnat« — seveda kot gojenca za tržaško škofijo.

Zanimivo je, da je fašistična policija večkrat v šolskem letu prišla na semeniško porto (morda kdaj tudi naravnost k rektorju) kontrolirat, kje so in kaj počnejo štirje »zamorčki«: Žane Bidovec v IV. letniku, Pilat v drugem, Rozman in njegov vrstnik v prvem. Slednjemu je kmalu namesto v Rim stekla pot čez mali ovinek ječe spet v emigracijo, Rozman pa je srečno nadaljeval teologijo v Gorici in prispel do cilja že kot legitimni in legalni član tržaške škofijske skupnosti, ker je bil njegov rojstni kraj leta 1932 priključen

definitivno tržaški škofiji. Da je bil idealist, je izpričal v vsem nadaljnjem delu in življenju.

Ni bil edini. Porabljam priliko, da objektivnemu zgodovinopiscu nudim še gradiva.

Idealisti so bili večinoma tudi tisti, ki so se leta 1929 vdali nemili usodi, da so pretrgali študije v Jugoslaviji in se vrnili v Italijo nadaljevati šolanje z namenom, da bi mogli delovati med svojim ljudstvom. Malo jih je bilo. Nekateri smo le zaškripali z zobmi in prebili počitnice v Jugoslaviji, da nadaljujemo študije v njej in se utegnemo pozneje odločiti za stalni povratek ali za stalno emigracijo. Kaj je prišlo vmes? Leta 1929 je rimska vlada prepovedala dajati ali obnavljati potne liste za študij v Jugoslaviji. Ne vem, po kateri logiki je večina primorskih študentov v Jugoslaviji obnavljala potne liste vsakih šest mesecev pri italijanskem konzulatu v Ljubljani med šolskim letom za odhod za božične ali velikonočne ali poletne velike počitnice in ne doma o počitnicah pri italijanskih kvesturah, ter prejeli jugoslovanski vizum pri jugoslovanski policiji. Ko smo torej maja ali junija 1929 trkali na konzularna vrata v Ljubljani (Istrani pa v Zagrebu), naj nam obnovijo potni list, da pojdemo na počitnice, smo drug za drugim prejeli odgovor: »Nič več potnega lista. Če hočeš, le nekaj črk in žig na zapadlo knjžico za repatriacijo, do katere imaš kot naš državljani pravico...«

(Dalje)

ŠPANIJA 82

1970 — Deveto svetovno prvenstvo v Mehiki. Tudi na robu sedemdesetih let ni manjkalo mednarodnih zapetljajev, političnih kriz, vojn. V letu mehiškega svetovnega prvenstva so naravne katastrofe zahtevale skoraj milijon človeških življenj.

Svet se še dalje navdušuje nad vesoljsko tekmo med velesilama. Združene države, ki so bile dolgo v zaostanku, so od prvega pristanka na Luni s človeško posadko v znatnem vodstvu. Toda tretja ameriška odprava na Luno z Lowellom, Haisejem in Swigertom v Apollu-13 bi se kmalu spremenila v tragedijo. Eksplozija na ladjici je prisilila znanstvenike na Zemlji, da so posadki zaukazali predčasni povratek. Bojazni so bile odveč, posadka je srečno pristala v bližini Honoluluja. Nasa je napovedala, da se zaradi okvare ne bo spremenil ameriški načrt raziskovanja vesoljstva. Na dan pa so istčasno prišle polemike, če je vredno zapravljati toliko denarja, ko je na svetu toliko siromaštva in lakote. SZ je sredi novembra izkrcala na Luni avtomatsko vozilo Lunahod, ki opravlja razne meritve in oddaja telefonske posnetke.

V prvih dneh januarja se je končala tragedija v Biafri. Pet milijonov obupanih Biafračanov, ki so se mesece upirali pokolu, se je moralo predati napadalcem — Nigerijcem. Civilizirani svet je nemo sledil pokolom, pravemu genocidu naroda Ibo, ki si je hotel svobodno izbrati lastno pot.

V Vietnamu se nadaljuje vojna. Sajgongskim četam se s pomočjo ameriških vojakov posreči razbiti slovito Ho-ši-minhovo stezo skozi džunglo tedaj vsaj formalno nevtralne Kambodže, preko katere so Vietkongovci dobivali pomoč iz Severnega Vietnama. Toda pacifisti v Združenih državah vedno bolj pritiskajo na predsednika Nixona, naj se Amerika umakne iz azijskega jugovzhoda.

Na Poljskem so odstavili Gomulko, na čelo partije pa je imenovan Gierek. Sredi decembra so zaradi visokega zvišanja cen izbruhnili neredi, predvsem v Gdansk. Vlada je proti delavcem poslala tanke, ki so v krvi zatrli odpor. Tudi na bližnjem Vzhodu je položaj izredno napet. V jordanški prestolnici, ki je bila dolgo let oporišče palestinskih gverilcev, kralj Husein odredi odločen vojaški nastop proti Palestincem, ki jih podpirajo Sovjetska zveza, Egipt, Irak in Sirija. Konec septembra umre egiptovski predsednik Naser, ki je dolgo veljal za glavnega in najbolj odločnega nasprotnika Izraela.

Dva meseca kasneje umre general De Gaulle, duša svobodne Francije med drugo svetovno vojno. V aktivno politiko se je vrnil leta 1958, ko se je pričelo obdobje 5. francoske republike. Na oblasti je ostal 10 let, ki jih označujejo predvsem izstop Francije iz Atlantskega zavezništva, odločno prizadevanje, da Anglije ne bi sprejeli v Evropsko skupnost in odprtje Francije do Vzhoda. 1970 je obenem tudi letnica smrti slovitega filozofa in humanista Bertranda Rusella.

Pri nas pa so umrli: gledališki umetnik Stane Sever in na sam dan 80-letnice

rojstva pisatelj France Bevk. V Združenih državah pa je umrl prvi ravnatelj slovenske realne gimnazije v Trstu prof. Vinko Vovk.

Nobelovo nagrado za književnost prejme Aleksander Solženicin, ki pa mu Kremelj prepove, da bi nagrado lahko dvignil. V Avstriji na državnoborskih volitvah zmagajo socialisti, za kanclerja je izvoljen Kreisky, ki pa odnosov do koroških Slovencev ne bo spremenil.

V Čilu zmagava levičarska koalicija, ki jo vodi Salvador Allende.

Svet pretresejo številne naravne katastrofe. Strahoviti orkan v Pakistanu zahteva skoraj pol milijona žrtev, potres v Peruju pa nad sto tisoč. Tudi v Turčiji se zemlja hudo trese, žrtev je preko 2.000.

1970 — Deveto prvenstvo v Mehiki

Osmine finala:

1. skupina:

Mehika — Sovjetska zveza	0:0
Belgija — Salvador	3:0
Sovjetska zveza — Belgija	4:1
Mehika — Salvador	4:0
Sovjetska zveza — Salvador	2:0
Mehika — Belgija	1:0

v četrtfinale napredujeta: SZ in Mehika

2. skupina:

Urugvaj — Izrael	2:0
Italija — Švedska	1:0
Italija — Urugvaj	0:0
Švedska — Izrael	1:1
Švedska — Urugvaj	1:0
Italija — Izrael	0:0

v četrtfinale napredujeta Italija in Urugvaj

3. skupina:

Anglija — Romunija	1:0
Brazilija — Češkoslovaška	4:1
Romunija — Češkoslovaška	2:1
Brazilija — Anglija	1:0
Brazilija — Romunija	3:2
Anglija — Češkoslovaška	1:0

v četrtfinale: Brazilija in Anglija

4. skupina:

Peru — Bolgarija	3:2
Zvezna republika Nemčija — Maroko	2:1
Peru — Maroko	2:1
Zvezna republika Nemčija — Bolgarija	5:2
Zvezna republika Nemčija — Peru	3:1
Bolgarija — Maroko	1:1

v četrtfinale: ZRN in Peru

četrtfinale:

Urugvaj — Sovjetska zveza	1:0
(po podaljških)	
Italija — Mehika	4:1
Brazilija — Peru	4:2
Zvezna republika Nemčija — Anglija	3:2
(po podaljških)	

polfinale:

Italija — Zvezna republika Nemčija	4:3
(po podaljških)	
Brazilija — Urugvaj	3:1

finale za 3. mesto:

Zvezna republika Nemčija — Urugvaj	1:0
------------------------------------	-----

finale za 1. mesto:

Brazilija — Italija	4:1
---------------------	-----

V Banjaluki, ki ga je potres prizadejal oktobra 1969, začnejo z obnovo.

Papež Pavel VI. obiše Filipine, kjer ga neuravnovešenec napade z nožem in rani.

Čeprav so na deželni ravni stiki med Jugoslavijo in Italijo dobri, Berzanti obiše Hrvaško, pa se v državnem merilu toliko zaostrijo, da jugoslovanski predsednik Tito dan pred napovedanim datumom odpove uradni obisk v Italiji. Vzrok: dvoumne izjave zunanjega ministra Mora o suverenosti bivše cone B in fašistične demonstracije v Trstu. Obisk je preložen za pol leta.

Italija je sredi hude politične krize. Po odstopu Rumorjeve vlade skušajo sestaviti vlado Moro, Rumor in Fanfani. Končno pride do štiristrankarske koalicije, ki jo vodi spet Rumor, ki pa bo morala po nekaj mesecih odstopiti. Poskus se nato posreči Colombu.

Obenem so v Kalabriji hude demonstracije. Medtem ko v Catanzaru zaseda deželni svet, v Reggio Calabriji proglasijo splošno stavko z demonstracijami. Neredi, ki jih podpihujejo skrajni desničarji, se nadaljujejo več tednov.

1. decembra nekaj pred šesto uro zjutraj rimski parlament s 319 proti 303 glasovom izglasuje Fortunov in Baslinijev zakon o razporoki. Razprava je neprekinjeno trajala polnih 180 ur. Odbor proti razporoki zbere podpise za ljudsko glasovanje, s katerim naj bi zavrnilo zakon.

1970 PRI NAS

27 predstavnikov političnih, kulturnih in gospodarskih organizacij slovenske narodnostne skupnosti v Italiji naslovi 3. decembra na predsednika Colomba skupno spomenico, ki zahteva takojšnjo ukinitve vseh, predvsem fašističnih zakonov, ki kršijo pravice naših ljudi, prepoved uporabe slovenskega jezika na sodiščih in sprejetje vseh tistih norm, s katerimi se mora vsestransko urediti položaj naše manjšine.

V Bazovici odprejo Kulturni dom in odkrijejo ploščo padlim borcem, medtem ko je v Nabrežini otvoritev spomenika partizanskim borcem.

Spremembe tudi v krajevni politiki. V tržaški občini imamo Slovenci dva odbornika, in sicer Dolharja za SSK in Hreščaka za socialiste. Na pokrajinskih volitvah pa so izvoljeni 4 Slovenci, Štoka in Hrovatin za komuniste, Volk za socialiste in Legiša za SSK.

Na šolskem področju sta ustanovljeni prvi dve sekciji slovenske strokovne šole. To je obenem tudi leto zasedbe za demokratizacijo šolskega sistema. Policija vdre v nekatere zasedene šole in s silo prežene dijake.

8. decembra je ustanovljena slovenska krovna športna organizacija ZSSDI, v katero se včlani 16 društev.

1970 je tudi leto mehiškega Mundiala. Jugoslavija je tudi tokrat izločena že v kvalifikacijah, in sicer v skupini s Španijo, Belgijo in Finsko.

Italija se je v mehiški finale uvrstila po kvalifikacijah, v katerih je premagala Walles z 1:0 in 4:1, z Nemško demokratično republiko pa je v Vzhodnem Berlinu igrala neodločeno 2:2, v Neaplju pa jo je premagala s 3:0. Najboljši strelec je bil Riva s sedmimi goli.

(Dalje)